

Salacas SAUSĀ maukšana 2021

Vēl nav aizmirsusies pērnā gada smagā “maukšana” – iekāpšana (sēdēšana) “nepiebrauktā” laivā. Neredzu dižu pārinieka vēlmi atkal “maukt”. Jānogaida. Tad jau redzēs...

Bet redzēt pasākumu un just līdz censoņiem gribu! Māris sarunājis daudz lielisku palīgu, šoreiz arī daudzus darboties gribošus un varošus puisi! Tieku kā lielmāte aizvesta uz pasākumu, izvizināta un mājās atvesta. Paldies!

Savlaicīgi ierodamies garās distances starta vietā pie tilta Mazsalacā. Organizatori un dalībnieki jau rosās. Ik pa brīdim parādās vēl kāda laiva uz tai “pievienotās vērtības” – auto. Tiek satikti sen neredzēti laivu biedri, “pieskaitīti” ieradušies dalībnieki, pārbaudīts obligātais inventārs, dalīti “speciālie” (uzlīmējamie) nummuri, baltie T-krekliņi. Dalībnieki steidz aprīkot laivas ar lukturēm nakts melnuma kļiedēšanai, lai gan solīts pilnmēness, iemēģināta sēdvietā laivā, šis tas pieregulēts, pa rokai novietots “ceļa restorāns” un citi pirms starta nepieciešamie sīkumi. Jānis lidina DRONU – smuks skats no augšas! Pamazām krēslo. Upē sabirst laivas, tiek pieregulēti prožektori, iemēģināti airi, izvēlēta LABĀKĀ starta vieta.

21:00 – STARTS pirmajam, pēc 10 min otrajam baram. AIZIET! Vietējie puisi ar “Vistu” piebiedrojas un, sparīgi airējot, aizlido krēslā pakaļ pārējiem nezināmajā PIEDZĪVOJUMĀ. Dažs labs vai pus stundu kavē startu un tikai gatavojas kāpt upē. Žēl, ka “vietējā vara” nepaziņoja par šo pasākumu savējiem – būtu iespējams kopā ar “lielajiem censoņiem” aizairēt vismaz līdz Skaņajam kalnam un tur SAVĀ kompānijā kopā kaut vai zupu izvārīt (un apēst). Vismaz atnākt uz tilta paskatīties – kas te reizi gadā pa nakti upē notiek!

Braucam uz nākošo tiltu, lai papriecātos, uzmundrinātu un visus “pieskaitītu”. Prieks, ka uz tilta arī daži vietējie, kuri interesējas, cik un kādas laivas šogad startē. Tātad zin! Upes līkumā pa laikam uzspīd lukturītis, tur makšķernieks cer noķert kādu zivi. Iztēlojamies, ko viņš domā, nezino, kāds traucēklis viņam tuvojas.

Parādās pirmie prožektori, pēc īsāka vai ilgāka laiciņa - nākošie. Pa labo pusi, pa LABO! Dalībniekiem tiek prasīts nummurs, jo tumsā nevar saredzēt. Kad upē iestājas miers, pavadošo auto kolona dodas uz starpfinišu (“pūšļu” startu) Staicelē.

Tur jau dalībnieki ir klāt, veic pēdējos pirmsstarta darbus. Iekāpšanas vietā tiek “labiekārtots” STARTA laukumiņš – nozāģēta laukumiņa viducī esošā, ap pusmetru garā, tumsā bīstamā metāla caurule, izlikti spīdošie “spageti” garās distances braucēju aizsprosta apnesiena izkāpšanas vietā, salikti “nakts zviedru galdi”, smērētas un “aptaisītas” ķilavmaizes, speķmaizītes, arī ar mutē kūstošo speķi un cauraudzīti, kas burtiski karājās koka zarā. Paldies VISIEM! Tiek kurināti prīmusi, vārīts ūdens un viss sagatavots TĒJ/KAFIJAI. Pirmās maizītes “izkūst” klātesošo komandā, kura cītīgi strādā. Puiši ik pa laiciņam pajautā – ko vēl vajag izdarīt? Brīnišķīga KOPĀBŪŠANA!

Tuvojas 2:00 un "pūšļu" starts. Parādās PIRMIE ātrākie garās distances braucēji. Viņi tā steidzas, ka pat aci neuzmet "zviedru galdam naktī" un kopā ar "pūšļiem" drīz vien pazūd tumsā. "Sauszemes žurkas" palīdz laivu apnešanā. Pēc laiciņa klāt nākošie. Tiek šis tas tumsā pazaudēts, meklēts un kaut kad arī atrasts. Uzrodas pirmās samocītās muguras, saņemam ziņu, ka viena laiva guvusi nopietnu "traumu", bet, palīdzot "makgaiverenei", spēj turpināt ceļu. Visiem garastāvoklis možs, skan lietišķi rīkojumi, padomi, pa kādai asprātībai. Maizīšu bļodas un tējas ezers plok, prīmusi strādā, papildinot krājumu.

Kad lielais vairums laivu veiksmīgi apstiepts aizsprostam un turpina distanci, pa kādai mašīnai dodas uz finišu, pēc laiciņa arī mēs, atstājot pilnvarotu, rūpīgu dežurantu sagaidīt, uzmundrināt, pavadīt pārējos un "sakopt teritoriju".

Jau gaismā nokļūstam FINIŠA vietā. Pļaviņa nopļauta, galdiņi, soliņi kartībā, ugunsкура vieta gan paslēpusies zālē, tualete sakārtota. Var redzēt, ka esam gaidīti. DIREKTORS cer, ka vismaz pusstundiņu varētu pagulēt. Izstiepjamiem un soliem. Veros dzidri zilajās debesīs ar baltu mākoņu gubām un cenšos aizmigt, bet nekas neizdodas. Un tad – redzeslokā parādās balti spuraina, smaidīga galva! Va' vellos – vai tad jau? Nē, nē – vēl kāds no savējiem TE atbraucis! Slienamies augšā! Īstajā laikā! RESTORĀNA komanda arī klāt un sāk rosīties. Šo to palīdzam, bet komanda LIELISKA, saskaņoti strādā. Vispirms iesākumam vārās tēja, arī pārpalikušās speķmaizītes atbraukušas, lai pamazām izzustu, kad sāk ierasties distances beigušie laivotāji. PIRMIE atlido ILZE un ARŪNAS. Pēc laiciņa vēl un vēl. Restorāns darbojas "ar pilnu klapi" – tiek vārīts un cepts "uz visiem gaņģiem"! Te nu noder dalībnieku obligātajā inventārā paredzētie virtuves piederumi! Liekas, ka VISI priecīgi, apmierināti ar NAKTS piedzīvojumiem. Ik pa brīdim atskan – brauc, BRAUC! Dažs izairē pa šaurāko spraugu gar pašu labo krastu, vairums - pa upes vidu. Pēdējais piedzīvojums – izkāpt no laivas! Tas nevienam nav viegli, bet tiek darīts ar prieku.

Pārgērbšanās, laivu sakopšana, žāvēšanās un visam pa vidu – lieliskā RESTORĀNA apmeklēšana.

DIREKTORS ar palīgiem kārtu papīrus, dažī mirkļus iemūžina foto vai video.

Tad apbalvošana – tiek dalīti godam NOPELNĪTIE "papīri" un atbilstošas krāsas T-crekliņi.

Pamazām visi dodas mājup. Jūtos tā, it kā pati būtu visu distanci nobraukusi. Gaidot pēdējās laivas, sāk nākt miegs. Mājās braucot "kūkoju" un pa brīdim aizmiegu.

PALDIES VISIEM – gan organizatoriem, gan dalībniekiem!

LIELISKI ATKAL SASTAPTIES AR SAVĒJIEM!